

La Humanitat

Any III : Núm. 438
Barcelona, dimecres, 5 d'abril de 1933

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfon 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 : Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

Fonogrames de «La Humanitat»

PARAULES D'UN MINISTRE

Com era de suposar tots els comentaris giren en torn de la nota antiministerial subscripta per les minories radical-conservadora-progressista-extrema esquerra radical i donada a conèixer immediatament a la minoria monàrquica, la qual s'ha sumat amb goig a la política antiparlamentària realitzada per les representacions integrals de l'ambició del poder.

Nosaltres hem parlat amb una persona que gaudeix, precisament, d'un lloc directiu de la política. Diguem-ho clar, vaja, d'un ministre. I aquest ministre ens ha fet unes consideracions respecte de la nota més que antiministerial, antiazañista.

—Traslladís a qualsevol època de la política parlamentària de la monarquia des del 1900, manin els conservadors, manin els liberals, manin les unions nacionals, manin les branques reunides del liberalisme o arribi al poder una facció conservadora. Hom ha vist amb quin guant blanc Moret atacava a Maura; Romanones a Canalejas; Alba a Romanones; Sánchez Guerra a Maura; Burgos Mazo a Dato, etc., etc. Hom ha vist com els liberals volien el Poder; com el demanaven el poder els conservadors, però amb tot i les travetes, les manobres que empraven mai realitzaven l'atac d'assassinat la peça capital de tot règim democràtic: el Parlament. Podia haver-hi obstrucció, però a un sol projecte de llei, a tots, no s'ha produït mai el cas. Ni els comunistes ho han fet ni a França, ni a Alemanya i això que les ordres que tenen de la Central de Moscou és obstaculitzar el més possible tota obra de Govern. Els republicans no ho havien fet mai a cap Govern perquè sabien que obstaculitzar tota l'obra parlamentària significa estancar l'obra del país, significa alhora la desfeta en el crèdit que el parlamentarisme pot ésser útil i necessari. I els republicans que en l'època de la monarquia tenien que donar la sensació que el dia de demà que governessin tindrien respecte a les institucions de l'Estat democràtic, no feren mai obstrucció com aquesta en què s'amenaça al Govern Azaña si no se'n va del Govern...

—Però vostès se'n aniran?

—Nosaltres ens en anirem si som derrotats al Parlament. Només hi ha aquesta petita obligació, la que en un règim parlamentari i democràtic la majoria del Parlament és la majoria del país; i quan un Govern o un règim té la majoria no es pot abandonar perquè ho demanin unes minories. Creu vostè que el 12 d'abril si no arriba a manifestar-se la majoria total del republicanisme al país se n'hauria anat la monarquia? Evidentment que no. Nosaltres resistirem al Govern perquè no tenim més remei que resistir-hi. I desgraciats de nosaltres que no ho féssim així, perquè llavors vindria una època de contubernis i de crisis ràpides que ens duria fàcilment a una desfeta com la del 73. Nosaltres vollem sota la monarquia un règim de governs llargs i de parlaments llargs perquè es pogués fer obra pràctica. Es per això i per a evitar la vergonya d'aquelles majories fabricades al ministeri de la Governació per la qual es decidí que el Parlament tenia de vida legal quatre anys. Fer governs amb decrets de dissolució per a fabricar-se majories hauria estat indignat del nou règim. I aquest Parlament si ha tingut una virtut, ha estat la d'ésser llarg, perquè així ha pogut realitzar una brillantíssima obra de conjunt que el país sabrà agrair d'ací deu o quinze anys, quan comprenguin el valor i la dignitat d'aquesta Cambra Constituent.

—I vostè, a què atribueix aquesta nova embranzida contra el Govern?

—Vol que li ho digui ben clar?

—Sí.

—Doncs miri, a què la Comissió de Responsabilitats ha de començar ara, precisament ara, la part final de la seva tasca. Sembla difícil de creure, però és així. No és que el món parlamentari estigui dividit en dos bàndols: a una banda els bons i a una altra els dolents. No és que els bons siguin els que estem al poder i els dolents els que estan en contra, però dona la casualitat que qui mou els fils de la trama, el que fa fer de ninot a gent d'innegable bona fe, són aquells que precisament tenen més bruta la vida política. Quan s'ha sabut que la Comissió de Responsabilitats ha de dur en vint dies al Parlament l'afer March, l'afer de la Telefónica, l'afer del ferrocarril Ontaneda-Calatayud, l'afer dels salts d'Alberche, els que duen la trama han realitzat la gran combinació en la qual han caigut de quatre grapes gent de bona fe i de no tant bona fe. Això sembla que no pugui ésser, però la veritat és que és així.

—I què passarà?

—Una lluita al Parlament.

—I si se'n van del Parlament les minories?

—Ja tornaran!

—Ens han dit que tenint com té el Govern "quorum" i davant d'un atac d'aquesta consideració el Govern pensa fer valer l'article 61, que diu: "El Congreso podrá autorizar al Gobierno para que este legisle por decreto, acordado en Consejo de Ministros, sobre materias reservadas a la competencia del Poder legislativo." Es cert?

—Qui sap! El Govern, davant d'una amenaça de guerra civil i sense una llei d'Ordre Públic, no pot pas romandre de braços creuats. No, això no.

—Així és que hi haurà batalla?

—Si la volen, per què no?

LLUCIA VINYES.

En l'acte que diumenge tindrà lloc a Belles Arts, a homenatge del conseller de Sanitat, del Govern de Catalunya, l'honorable President de la Generalitat

FRANCESC MACIA
MARCARA LA TRAJECTORIA DEL PARTIT EN LA PROPERA LLUITA ELECTORAL

La situació política

Les oposicions afirmen que, una vegada aprovat el projecte de Garanties Constitucionals, acabarà la vida de l'actual Parlament

Madrid, 5. — Segueixen els comentaris polítics en torn de la situació creada per les minories republicanes d'oposició. Les minories republicanes no ministerials continuen afirmant el seu propòsit que la vida del Parlament, una vegada aprovat el projecte de garanties constitucionals, acabi.

Entenien bastants diputats d'oposició que, impossibilitada ja la vida de les Corts, es feia precisa la intervenció dels alts poders de l'Estat, tan aviat com fossin aprovats els projectes de llei de Congregacions i Confessions religioses i Tribunal de Garanties constitucionals, únics, que donada la situació actual, poden ésser discutits al Parlament amb tota normalitat.

LA NEGACIO DE LA POLITICA ES LA POLITICA DE CAFE I DE TERTULIA

Aquestes paraules de Josep Ortega Gasset les haurien de saber de memòria molts polítics, tan aficionats a aquest negoci de la política. El país hi guanyaria

EL TEMPORAL DE L'ATLANTIC

Durant la matinada passada ha varat en un baix, prop de Miami, el transatlàntic espanyol «Marqués de Comillas»

Per les notícies arribades fins ara, és de creure que els danys soferts hauran estat mínims, i que la maror grossa el posarà en estat de navegar

Aquest matí s'han rebut notícies a Barcelona que havia encallat el transatlàntic "Marqués de Comillas". Com que en els primers moments hom ignorava les causes i l'abast de l'accident, han estat molts els que s'han interessat pel que hagués pogut passar.

Personats a la Companyia Transatlàntica, propietària del navili, ens hem entrevistat amb un alt empleat de la mateixa, que ens ha donat les següents dades:

—El "Marqués de Comillas" es dirigia a L'Havana, procedent de Nova York, quan aquesta matinada en passar pel Canal de la Florida, pas obligat dels vaixells que van de Nord a Sud, ha desviat un xic, segurament a conseqüència del gros temporal que hi ha a l'Atlàntic, i ha anat a encallar-se en un baix prop de Miami. O sia, molt a la vora de Palm Beach, la famosa platja americana.

Aquest temporal ha obligat a molts vaixells a refugiar-se i és el mateix que ha ocasionat la pèrdua de l'"Akron", el dirigible americà, de la qual pèrdua en parlarem ahir els diaris.

—Hom coneix l'abast de l'accident?

—Pels ràdios que hem rebut fins ara, sols sabem això que acabo de dir-vos —ens ha dit amablement l'esmentada persona—. El capità del vaixell ha fet posar llums vermells a popa i a proa per tal d'evitar algun accident, en el cas que algun altre vaixell s'hi apropés, puix la visualitat és molt dolenta.

—Li han prestat auxili altres vaixells?

—Sembla que altres vaixells que es trobaven per aquells voltants, s'han ofert per auxiliar el "Marqués de Comillas", però el capità ha dit que de moment, no creia que fos necessari.

—D'això pot desprendre's que els danys són mínims?

—Efectivament, com que el vaixell anava a una velocitat escassa, és de creure que el seu embarrancament és de poca importància i que la mateixa maror grossa s'encarregarà de posar-lo en condicions de navegar novament. Llavors veurem la importància que veritablement hagi pogut tenir aquest accident.

—Se sap que s'hi hagi obert alguna via d'aigua?

—No, no, res d'això. Pel que es desprèn dels ràdios rebuts fins ara, és una cosa d'importància molt relativa. Estic convençut que avui mateix el "Marqués de Comillas" prosseguirà el seu viatge. Més tard, però, coneixerem més dades que, molt gustós, em plaurà posar a la vostra disposició.

I una vegada escrites aquestes impressions que hem recollit de l'accident sofert per un dels "paquets" més importants de la nostra marina mercant.

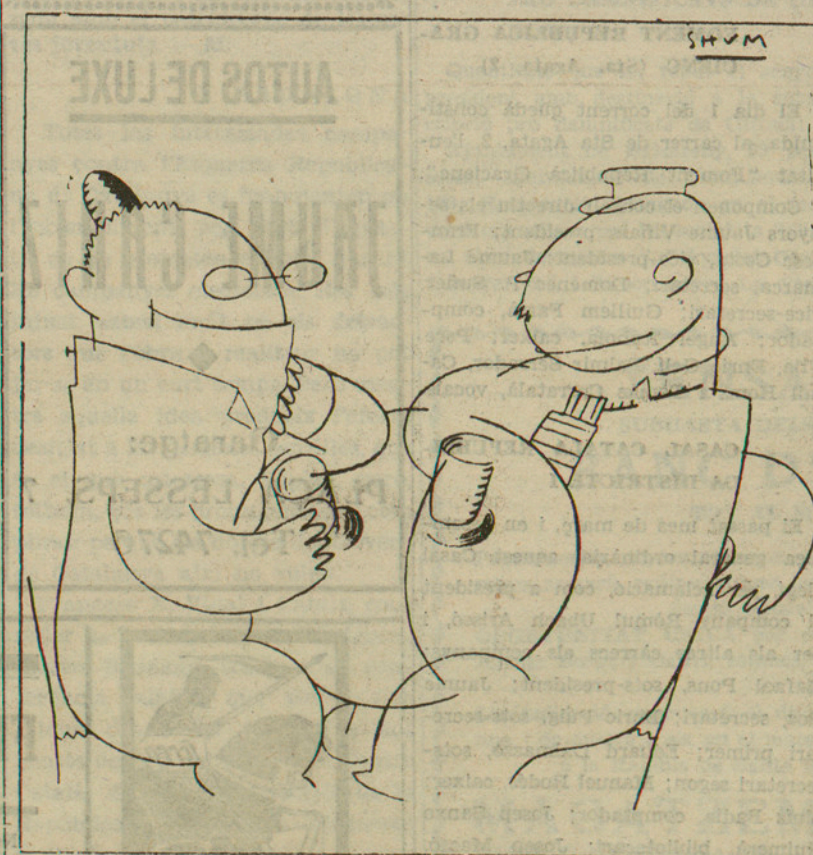
Diumenge vinent, al Palau de Belles Arts tindrà lloc l'homenatge al conseller de Sanitat, Josep Dencàs. En aquest acte, l'honorable alcalde de la ciutat JAUME AIGUADER PARLARA DEL FUTUR DE LA NOSTRA CIUTAT

EL SENYOR SALAZAR ALONSO ESCRIU UN ARTICLE

I diu que el Govern és l'únic responsable de l'actual situació política

Madrid, 5. — El senyor Salazar Alonso publica un article a "La Libertad" sobre la situació política i diu, entre altres coses, el següent:

Es el Govern el responsable. Es el Govern, per tant, el que ha de portar el problema al president de la República; i el problema és senzill. Les minories parlamentàries d'oposició obstruïren tota iniciativa del Govern fora de la Llei de Congregacions i del Tribunal de Garanties. Aquesta mesura absolutament parlamentària suposa un conflicte entre el Poder legislatiu i l'executiu. A qui toca resoldre aquest conflicte? El que no pot fer-se és obstinar-se a defugir la solució a qui correspongui per mandat constitucional. Co que no pot fer-se és esperar i anhelar que el poder presidencial prengui la iniciativa. Desconèixer aquests principis fonamentals de la democràcia constitucional i parlamentària sí que és contrarevolucionari i antiparlamentari.

A. ALEMANYA

—I què me'n diu d'aquests que s'han disfressat de racistes per a assaltar comerços jueus?
—Que les competències sempre són perilloses.

El conseller de Sanitat del Govern de Catalunya, Josep Dencàs, serà homenatjat diumenge vinent al Palau de Belles Arts; en aquest acte, l'honorable President del Parlament de Catalunya

LLUIS COMPANYS
EXPOSARÀ EL SEU PENSAMENT SOBRE EL PROBLEMA DE LA TERRA A CATALUNYA

ELS ESCRITORS PERSEGUITS, A ALEMANYA

Els llibres de Thomas Mann, premi Nobel de Literatura, seran eliminats de les escoles

Berlín, 4. — S'afirma que les obres del cèlebre escriptor Thomas Mann, titular del premi Nobel, figuraran en la llista de llibres que seran eliminats de les biblioteques escolars.

Aquesta mesura ha causat la indignació que és de suposar.

"EDITORIAL LLIBERTAT, S. A.", EDITORA DE "LA HUMANITAT", HA ADQUIRIT LA PROPIETAT DE "LA CAMPANA DE GRACIA", EL VALENT SETMANARI DE BRILLANT HISTORIAL CATALA I REPUBLICANA, AVUI, COM MAL DEFENSOR DE LA IDEOLOGIA D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA